

פרטיכל מס' 51/ג'

מיטיבת ועדת הפנים, ביום ג', ב' באלול תשי"ד

19.05 31.8.1954 בטעה

נוכחון:

היו"ר נ. חת	א. כלפון
א. אלישר	ס. פרלסטיון
ע. אסף	א. פרי
מ. חזני	

מוזמניה:

פ. ספיר - המנהל הכללי, מסרד האוצר
 א. ס. מויאל - המנהל הכללי, מסרד הפנים
 י. דובדבני - ב"כ חברת "מקורות".
 מר אברזי - מסרד הפנים
 מר לויבוויץ - מחלקת המים, עיריית ירוסלים
 ר. טרי, חבר הכנסת

סדר היום:

- (1) חוק לתיקון פקודת בנין ערים
- (2) שאלת המים בירוסלים

(1) חוק לתיקון פקודת בנין עריםהיו"ר נ. חת:

אני מציע שנעביר לוועדת הכנסת את ענין סכר חברי המועצה נעביר לוועדת הכנסת והיא תחליט אם זה נוסא חדש או לא. אשר לסכר חברי ההנלה אני מציע סנקבל את הסעיף בנוסח הבא: "המועצה רשאית, באישור סר הפנים, לקבוע לחבר ועדת ההנהלה... ולסלם לו מקופת העירייה השלוח בעד הסתתפותו ביטיבות העבודה הרגילות".

הוחלט: (1) להעביר להחלטת ועדת הכנסת ענין סכר חברי המועצה.

(2) לקבל את הנוסח הנ"ל לגבי סכר חברי ההנהלה.

(2) שאלת המים בירוסלים

ר. טרי: לאחר שהוסכח באופן עקרוני ביני ובין ת"כ אלישר, טיה לנו הצעה אחת, אני מביא את ההצעה הבאה להמלצות הועדה בסיכום הדיון: -

"המלצות ועדת הפנים בטאלת המים בירוסלים: - ועדת הפנים ממליצה על: (א) ביצוע המלצת ועדת חטין בענין המים לירוסלים, כדלקמן: "אנו ממליצים להעביר את מפעלי המים הנדונים (ראס העין, הטלות, אילון והקן-המקביל) על מקורותיהם לרשות הממסלה, ולהסאיר בידי העירייה רק את התפקיד של חלוקת המים לצרכנים טבעיר.

(ב) הועדה ממליצה לטחרר בעקבות זה את עיריית ירוסלים מכל החובות הקטורים בהסקעות שנעשו במפעלים אלה עד היום.

(ג) הועדה ממליצה על הקמת רשות מיה להנהלת מפעלי המים בפרוזדור ולירוסלים תוך שיתוף עם עיריית ירוסלים, יטובי הפרוזדור, הממסלה ו"מקורות".

(ד) הועדה רואה את הדרך להקלת המצוקה הכספית ומצוקת המים כירוסליה בהפסקת הבזבז של 40% ממימי ירוסליה, שאין עבורה תמורה בהכנסות העיריה. על כן ממליצה הועדה כי כל כמות הצנורות הדרושה להחלפת הרשת הישנה וכל כמות הטעונים וחלקי החילוף הדרושים לירוסליה יועמדו לרשותה באופן הדרושי ביותר בהתאם לתכנית שתקבע על-ידי ב"כ הממשלה, ב"כ מחלקת המים של העיריה במשותף.

(ה) הועדה ממליצה כי ההצעה על סובסידיה למים בירוסליה תיבדק לאור ולאחר הגשמת הסיכויים הנזכרים לעיל.

(ו) הועדה ממליצה על מלווה של קונסולידציה של חובות המים שיש ארו לאחר ביצוע הסיכויים הנ"ל, תוך תביעה כי יובטח תקציב מאוזן למפעל המים העירוני.

אסור להוסיף בהמלצה (ב): "ולחזיר את ההטקעות סנכסו." ברור שאם מפעלי המים נשארו בהנהלת העיריה צריך לתת את 3 מיליון הלירות בטביל לקייה אותם ולתקנם.

הי"ר נ. תת: ועדת חסיין דנה בענין זה והגישה את מסקנותיה, ונאמר לנו שיש ועדה אחרת שמטרת הפניה מינה לדעתו, יותר מדי ועדות עוסקות בעניני המים בירוסליה.

מ. חזני: אני מציע לקבל את הצעות ה"כ טרי, פרט לתוספת אחת שהייתי מוסיף: תוך הנחה שסידוריה אלה יבוצעו בקרוב, תדאג הממשלה לכך שלא תהיינה הפסקות נוספות.

א. ט. מויאל: ברצוני להביע את דעת מסרד הפנים: אנו מצטרפים להצעת ה"כ טרי בהמלצות (א) ו-(ב); אינני רואים כל הצדקה להקיר רשות מים להנהלת מפעלי המים בפרוודור.

ר. טרי: אני מוותר על הצעה זו.

א. ט. מויאל: אחריות הממשלה תהיה: אספקת המים עד המקום שממנו תקח ירוסליה ותפזר את המים בין תוסביה. לאור עובדה זו אין, לפי דעתי, כל הצדקה בהמלצה (ג). באשר ל-(ד), כראה לי הדבר מיוחד במינו. אי-אפשר להקים ועדה מחותפת של ב"כ הממשלה וב"כ מחלקת המים של העיריה בכדי שיקבעו כמה צריך לשלח בטביל החלפת חלקים של מודדי מים או קנזיותם. יש לנו כבר במסרד הפנים דרישותיה: המליצות של עיריית ירוסליה בקטר לטתי הבעיות האלו. במידה שתקציבנו מאפשר לנו לחת כסף זה לעיריית ירוסליה, הכספים האלה ניתנים.

נכון שהסיבות להפסדי המים הן שתיים: (א) הצנורות החלולים; (ב) בעיות הטעונים. שתי בעיות אלו אנחנו פותרים במידה שיש לנו תקציב ואפשרות לעשות זאת. על כן, כאותה מידה אינני רואה הצדקה לסעיף ד'.

אשר להצעת ה"כ חזני, שהממשלה תדאג כי לא תהיינה הפסקות - זה בלתי אפשרי. האחריות להפסקת המים היא של עיריית ירוסליה. קל מאד להטיל זאת על הממשלה; הוה אומר, שיקחו את כל הכנסות המים וכל הכנסות העיריה ויסקיעו אותן בכל מיני הוצאות שמטרת הפניה אינו כותן עליהן איסור, ואחר-כך יבואו למסרד הפנים ויאמרו: אתה אחראי לכך שהמים לא יופסקו. אי-אפשר באופן כל כך פשוט לקבוע שהממשלה אחראית לכך. האחריות הזו, לעת עתה היא של עיריית ירוסליה.

מ. חזני: הדבר תראסון הוא מים, וזה צריך להיות מובטח. אם העיריה אינה יכולה להבטיח זאת, תעכבו חסלומים.

פ. ספיר: אין זה הזמן לגולל עכסיו את כל פרטת המים לירוסליה. דבר אחד אני יכול להגיד, שבפרשת פתרון בעיית המים בירוסליה בימי הקרבות ולאחריהם יש ל"מקורות" חלק נכבד מאד, והעיריה בהזדמנויות רבות - שאני מצטרף עליהן - הופכת את המעשים היפיר סענתה "מקורות" למען הצלת ירוסליה למין מפלצת. אמרתי זאת למר אליסר השבוע, ובהזדמנויות אחרות, למר לייבוויץ.

מפעל הסלוח, שנתן את 4000 ממע"ק מיה הראסונים לירוסלים ליממה, חברת "מקורות" סדרה תוך שלוסים יום, מקרבות לקרבות והמים הראסונים הגיעו כשכבר יבטו הכורות. צר לי שהזכרון של אנשי עיריית ירוסלים הוא כל-כך קצר והם אינם מזכירים זאת. כשהפעילו את מפעל אילון והגיעו המים הראסונים מסם, נגע עד לבי כסמר לויבוויץ בכה מרוב שמחה; צר לי שכל כך מהר יבטו דמעות השמחה שלו.

כל הדיבורים, העיריית ירוסלים יכולה לקבל מים מראש העין, אין לה כל יסוד טכני, ולא צריך להיות טכנאי כדי להכין זאת אפטר להביא מיה לירוסלים ממרחק של 30-40 ק"מ לא צריך להביא ממרחק 80 ק"מ.

מפעל הסלוח היה המפעל היחיד שאפטר היה לעסותו במהירות, ואטר בוצע ללא כל יסוד טכני. היה לו רק יסוד אחד: הצלת ירוסלים מצמא. לעומתו, מפעל אילון ומפעל הקו המקביל הם תוצאה של חישובים טכניים של מהנדסים, מקורות והסוכנות מחפשים מדי פעם מיה יותר קרוב לירוסלים. איני יודע מה גורל הקידוח שנעשה עכסיו בהר-טוב. לפני מלחמת השחרור קדחו על יד קרית-ענבים ואולי יחזרו לקדוח סם כדי למצוא מיה במקום יותר קרוב לעיר. הדיבור שהממשלה או מקורות "לקחו, גזלו, סדדו את מפעל ראש העין מירוסלים" הוא דיבור שאין לו כל יסוד.

אני מצטער שהענין כולו נמשך בועדות ללא גבול. יש לי העזה להאמין שלו נמסר הענין לסניף-שלטה מנהלים כלליים, סטנים מהה יושבים באן, היה מסתיים בודאי תוך שבועיים והיכו מוציאים מסקנות בכל המסכת הזאת של 3-4 מיליון הלירות סדר עליה ח"כ אליטר, עם הגרעונות והמחירים. שמעתי בהפתעה רבה את התגובה בענין מחירי החשמל. חסבתי ש המלחמה של ד. יוסף לאחידות מחירי החשמל תביא הקלה לירוסלים. הענין אינו כל-כך מסובך כפי שהוא נעשה ככל שמוסכים אותו יותר.

ידוע כבר שנה שהצנורות ממפעל הסלוח, שאפטר אותה מכל הארץ בלי זיפות והכינו אותם באדמה כדי לגמור מהר את המפעל - למעלה מסנה שאינם מביאים שום תועלת. המדובר ב-20 ק"מ צנורות של 10 ו-12 צול סנרקבים באדמה, ופתאום לאחר שנה וחצי מביא מר לויבוויץ סיוע מהצבא, כאילו הוא אומר שהם צריכים להיטאר סם. אמרתי פעם סיוציאו את הצנורות ויבניסו אותם למחסן נייטראלי ולא יסאירו אותם באדמה כגלל ויכוח על 300 אלף ל"י (100 אלף ל"י שעליהם יש דין ודבריה לגבי זכות המים ו-210 אלף ל"י שעלה המפעל), והנה מתברר ממאמר בעתונות שאת מפעל הסלוח כפו על העירייה "הממשלה או אידיולטים אחרים".

ד. טרייף; אני אומר שלא הכתיבו; התפללנו לזה.

פ. ספיר; רק בטבוע שערב יסבה ועדה במסרד הפניה והציעה להקציב 70 או 100 אלף ל"י ראסונים על מנת להתחיל לבנות את בריכת בית-וגן. כבר שלטה סניה ידוע שצריך להחליף צנורות ברחובות ירוסלים כדי להוריד את הפתח לפחות בחלקו (בחיפה היה פתח של 10-12%) ואיכני מעלה על הדעת העיריית ירוסלים לא יכלה להטיג כסף למטרה זו.

צירפתי את המספרים שכתזכירו של ח"כ אליטר, ותם מגיעים ל-3-4 מיליון ל"י. איכני יודע אם נחוץ להט קיע סכוח זה; זה ענין בין העירייה ובין מסרד הפניה, ואטר כך עם האוצר. אבל לי ברור דבר אחד: שאם הענין לא יטאר מעלרפל ולא יטמט מקור לנגוח בו מיסחו אפטר לסדר את הדבריה החכרתיים. רק לפני טבוע יטבתי עם מר אליטר ואמרתי לו שעל כל זה יכולנה לטבת, ובמקום לכתוב בעתונות אפטר להגיס חטבונות לממשלה ולמסרד הפנים, והוא יתן הוראה לשלם את הכסף.

איכני מאמין שירוסלים תקבל את המים ממקום אטר מאטר בבית-וגן וברוממה. הענין מורכב וירוסלים מעוניינת לקבל מיה מסלטה-ארבעה איזורים ולא להיות קטורה לאיזור אחד של מים, כי איזור אחד יכול גם לאכזב.

אני מציע כמה הצעות קונקרטיות: -

(א) סיחליטו להטיל על עיריית ירוסלים

להציל את 20 ק"מ הצנורות ולהוציא אותם מהאדמה, כי אחרת עובריה על לאו של "בל תסחית"; (ב) סיבקטו למסור לחנייס-סלס ה אנסיח לגמור את החשבון "המורכב מאד"; (ג) עיריית ירוסלים תתחיל באופן נמרץ ביותר להחליף את הצנורות ברחובות, כדי למצוא את 40% הפחת שהיא מילמת בעד חטמל חינה ומיר חינה; (ד) צריך להמליץ הייעצה הכל כדי שתוך שנתיים-סלס תקום הכריכה בבית-וגן כי מבחינת פתרון בעיית המים לירוסלים היא קודמת לסכר בעין-ברה.

אשר לחשבונות הכספיים של המים בין "מקורות"

לבין עיריית ירוסלים, אין דבר יותר טוב מאשר להסאיר זאת להסכפ בין הצדדים. אם לא יבואו להסכפ, הענין יובא לצד סליסי - למסרד הפנים או למנהל המיה.

ענין מחיר המיר האחיד, זוהי סוגיה מסובכת.

אנחנו עוד רחוקים ממחיר מיה אחיד בין תל-אביב וירוסלים, אבל על כל פנים זה לא עומד עכסיו לדיון ובה לא יפתרו את בעיית המיה לירוסלים. את נחוצות סערות בצלוחיות מיה, אפשר להמליך ללכת בדרך זו, שחלק מהעירייה בירוסלים הולך בה זה כמה שנים.

היו"ר כ. חת:

את רצוננו ללמוד את הבעייה ברצינות, לא נוכל להתליט הוכ דבר. אם איננו יכולים ללמוד אותה,

נדמה לי שגם לא נוכל לקבל החלטות הדורשות ידיעה. אנחנו יכולים, לפי דעתי, לקבל את דברי ועדת חסין, כי פה היתה כבר ועדה היסבה ולמדה את הבעייה והמליצה מסהו, וכולם סומכים ידם על המלצותיה בענין זה.

אם זה איננו כך, אינני יודע מה נוכל לקבל.

גם בהמלצות ח"כ סרי וגם בהמלצות ח"כ אליהר יש דברים שלא נוכל להתליט עליהם מבלי להיכנס לעומק הדברים. אני מציע אי פוא, שהנוגעים בדבר יציעו הצעות שנוכל להתליט עליהן מבלי להיכנס לתקירות.

א. אליהר:

אני מודה למר ספיר ומקבל את הנזיפה בנוגע

לצלוחיות מיה וכדומה, מכיון שאני שמח שאנחנו

יוסבים היום ומדבריה תכלית, וגם הוא מדבר תכלית ומציע הצעות רבות טובות שאני חושב כי יש לקדם אותן בברכה. מר ספיר צריך לדעת שכאשר מודיעים לאחראי שהולכים לקצץ מיה ב-50% או מפסיקים חטמל, ברור שהוא יקיה צעקה כי אחרת יחניקו אותו 150 אלף האזרחים ולא את מר דבדבני שיושב בתל-אביב. יושב פה ח"כ סרי, שאין לחשוב בו שהוא רוצה להגן על המועצה הזו, אבל הוא יודע מדברי בוועדה ובמועצה היו מכוונים לדאגה אחת: שלא יחסרו מיה ל-150 אלף התושבים בעיר ובפרוודור. האמינו לי שאני מעריך את עבודת מקורות. על אף הכל בידעתי במועצה את מקורות, אשר הפעילה את קו המיה. הכרוזנו שהודות לכך המצב שופר.

הצעותי הן: (א) שהועדה תבקט מהחברות שהן חברות

ממסלתיות, להפסיק את הסיוט של איומים בהפסקת מיה; (ב) הממשלה תקח את מפעל הסלוח, תפרק אותו ותעטה בו מה שהיא רוצה, ותחזיר לנו 260 אלף ל"י.

פ. ספיר:

זה מה שאני טוען, האתה לא כותן לפרק את הקו.

א. אליהר:

על צנורות ריקים מחייבים אותנו לשלם 38 אלף ל"י

מדי שנה בסנה קרן ורביית, וזה לא ייתכן. תקח

את זה מקורות או הממשלה, תחטל את הבעייה הזו ותחזיר לנו את הכסף.

פ. ספיר:

מה הקטר בין פירוק הקו והחוב?

א. אליהר:

אני רודף אחרי המחלקה, לחטל ולעשות מהמפעל הזה כסף, ולא נותנים לנו. הצבא לא נתן לנו, במידה

יודעה, לפרק את הצנורות. אני סומך את שתי ידי על הצעתו של ח"כ סרי וועדת חסין, אבל הממשלה לא תקבל זאת. עדיין אין לממשלה המנגנון להנהלת עניני המיה. זאת אומרת, שהיא טוב מעבירה אותנו לחברה שטוענת כי היא חברה פרטית. אנחנו איננו מבזבזים כסף להובלת המיה מכפר אוריה עד ירוסלים. אי אפשר לעשות זאת יותר בזול; יש לנו הוכחות על כך, של מהנדסים מומחים. הצרה היא לא עד רוממה, אלא בתוך העיר. כשמקציבים לי 30 אלף ל"י לסנת

1953/54 ומזה אני מקבל 15 אלף כספה שאני דורש 500 אלף ל"י - תנו לנו ואז נתחיל להחליף את הצנורות בטמפו המהיר ביותר. כל הסכום הנדרש הוא 1.900,000 ל"י.

החברייכה

פ. ספיר:

א. אליסר:
החברייכה לא תיכנס לעירייה ואח אתה תהיה מחר ראש עיריית ירוסלים לא תעז לקבל על עצמך דבר זה. את הקו המקביל ל-40 אלף ממע"ק אתה מביא הנה לפיתוח האיזור וגם לדאגה לסעת חירור. לכן אני טוען שאת ענין בריכת בית וגן נוכל לעשות בזיל הזול. תפקידי לנו את הקרקע ותנו לנו את הסלב הראסון (סצריך לעלות 275 אלף ל"י) - נעשה ונתן לכם את חלקנו, נתן את הכל.

אסר ליחסים והחטבונות עם חברת מקורות, אני מסכים להצעותיו של מר ספיר. ישנה ועדה שמונתה, בה יושבים הה"ר יבאום, כהנא וארכון. מר סריבאום הודיע לי היום שהוא גמר את העבודה.

היו"ר נ. חת:
זאת אומרת, ענין החטבונות ביניהם ובין חברת מקורות - בזה מטפלת ועדה.

א. אליסר:
הצעתי הסליסית: עדיון לא קבלנו הקצבה למונים ולחלקי חילוף, גיש להבטיח לנו את הדבר.

א. ס. מויאל:
קבלת 90 אלף ל"י על חסבון זה.

א. אליסר:
הצעתי הרביעית: מלווה קונסולידציה לחיסול החובות לאוצר, בגבולות 900 אלף ל"י. תן לנו 600-700 אלף ל"י ונעשה קונסולידציה של החובות.

י. דבדבני:
אני מכיר את מר אליסר ומבין את ספתו, ואני מבקש את סליחתכם אם הבינותי מדבריו, שהעירייה להבא אינה מתחייבת לסלם בעד אספקת מים והדבר הזה צריך לעבור לממסלה. גם בממסלה כל מסרד אחראי לתקציבו, ואם אין לו תקציב האוצר אינו מסלם באופן אוטומאטי. אני יודע ומבין את המצב הקשה של עיריית ירוסלים אבל אין מצבה של מקורות כל כך טוב וכל כך קל, ואין לחברה רווחים כל כך גדולים, שהיא יכולה לקבל עליה את אספקת המים לירוסלים.

עלי להודיע בוסיבה זו, שאם לא יועטה הסבוע סידור כספי לעניני אספקת המים, מקורות תיאלץ להפסיק את אספקת המים. אני נאלץ לעתים קרובות להפסיק מים לאיזה מוסב כפינה נדחת, כי כרגע סיוודע שאנחנו נותנים לירוסלים מים ללא תשלום, יש עסרומ ומאות יסובים שמצבם הרבה יותר קשה ממצבה של ירוסלים, והם על הגבולות ואנחנו מפסיקים להם את אספקת המים. הענין הזה לא ילך, ואני אומר זאת בעזרה הברורה והבהירה ביותר. אם לא תתקבל הוראה לחשב הכללי לסלם לנו חודס-חודס בעד המים, לא נוכל לספק מים. חברי הכנסת, הממסלה וגורמים אחרים יכולים בנקל לדווק את מאזן החברה ולהעשה סאנחנו רחוקים מרווחים. מוסבי ירוסלים בכל זאת מסלמים בעד מים, ועם כל הבזבוז העירייה גובה בעד מים יותר מסהיא צריכה לסלם לנו.

יש בעייה בוערת ואינני רוצה שועדת הכנסת, לאחר דברי ח"כ אליסר, תפזר כהרגסה שהנה יש ממסלה והיא תסדר את ענין המים. הודענו לעיריית ירוסלים שאם בהתאם להבטחתה שהסבוע יוסדר הדבר - הענין לא יוסדר, נפסיק את אספקת המים.

היו"ר נ. חת:
מר ספיר מציע שנבקש את המנהל הכללי של מסרד הפנים, המנהל הכללי של מסרד האוצר ומנהל מינהל המים להוות ועדה שתגיש לממסלה ולועדת הפנים תוך שבועיים הצעות בכל הסבך של הבעיות האלו. אני רוצה לסאול אם אפשר לעשות זאת עוד השבוע, ואם אפשר לצרף טכנים מחברי הועדה שלנו: את ח"כ אליסר וסרי. זוהי אולי הדרך לפתרון מעטי של הבעייה.

פ. ספיר:
אינני יכול להתנגד לחברי ועדת הפניה לא יהיו בועדה, אבל לא במקרה הצעתי אנשים שהם לא צד בענין הזה. ודאי שאינני מציע את ח"כ אליסר, שהוא מעורב בזה. גם לחברי הכנסת אסף נפרלסטין לא זרים הענינים האלה, או מי שתמצאו לנכון. את הכוונה לגמור את הענין, אני מוסב לעשות זאת על-ידי אנשים שאינם נמצאים בתוך הסבך.

ד. סרי:

אני הכינותי טח"כ אליהר ואנוכי נסתתף בועדה לא כחברים. אני יכול רק לחוות את דעתי, אבל אני רוצה שכל כובד האחריות לענין ולסדר יחול על שלשת האנשים האלה, המייצגים את הממשלה; אנחנו נעמוד לימין הועדה.

היו"ר נ. חת:

אינני יודע אם ועדת הכנסת יכולה להרכיב ועדה ממחלתית. אני מציע שבקט את הועדה לחלק את הבעיות לסניח. יש כמה דברים הלגביהם צריך להציע לנו פתרון כבר לישיבת הועדה ביום ג' הבא. גם אם לא נקח בכל חומרתה את הודעת מר דבדבני לגבי אפשרות הפסקת המים ביום ו' הבא. לגבי הסאלות הפחות דחופות יש לכך זמן של שבועיים.

פ. ספיר:

אני חושב שאין דבר יותר טוב למען הענין מאשר להשאיר את הדברים הבודעים - קרי, בעיות כספיות - לסני הצדדים, כי רק אז הם יסתדרו.

א. אליזר:

אי אפשר לנתח את החולה מבלי להעלות אותו על הסולחן.

פ. ספיר:

אין לך תענוג יותר גדול, או לעיריה, מאשר למשוך את העסק, ובתיקון שלך אתה טוב מציע זאת.

היו"ר נ. חת:

אנחנו מקבלים את ההצעה, שהממשלה רוצה להרכיב ועדה של שלשה מנהלים כלליים אלה, והם מבקשים לתת להם זמן של שבועיים לסיכום הצעותיהם.

ד. סרי:

ויזהבדאט ועדת הפניה מבקש את חברי הכנסת אליזר וסרי לשתף פעולה עם הועדה, אם יוזמנו.

אם לא כוזמן, לא נלך לט.

מ. תזני:

אני מבין סמך ספיר לא התכוון לומר, שזה לא יועטה בלי לבוא בדבריה עם העיריה. והיה, אם סיכום אותו גוף ממסלתי יניח פחות או יותר את דעת העיריה, הענין לא צריך לחזור לוועדת הפניה. אם העיריה תחשוב העוסקים לה עול גדול, אז צריך לכנס את ועדת הפניה בפגרה.

ביחס לענין הדוחק של התשלום הטוטף, איט לא יאמר שאפשר לחייב את "מקורות" או מסוד ממסלתי לחפק סירותיה ללא תשלום; אלא בחיוב לב למצב, אולי אפשר לעשות זאת על חשבון פטלום מענקית.

פ. ספיר:

בשבוע שעבר יסבתי עם מר אליזר והודעתי לו שכל הכסף שמגיע לירושלים ועלול להגיע - יינתן לו. הודעתי למר סטנר שיעזב הסדר מידי שהעיריה תקבל כסף גם אם הוא יגיע לה. מחר, מר פונט מסר לי שהעיריה הבטיחה להגיד לחשבונות ועד אתמול לא הגיחה. מסרד הפניה התרעם עלי, מדוע הייתי כל כך רך. כל מה שיגיע בעין טובה הם יקבלו, גם ממסרד הפניה וגם ממסרד האוצר. מה שאינו מגיע, איננו זכאים לתת. אין דבר יותר טוב מאשר להשאיר את ההסדר הכספי בין סני המעוניינים.

ס י כ ז ס: ועדת הפניה רשמת לפניה את הודעתו של מנהל מסרד האוצר פ. ספיר, שתוקם ועדה המורכבת מהמנהל הכללי של מסרד הפניה, המנהל הכללי של מסרד האוצר ומנהל המיה, אשר תוך שבועיים תכין את מסקנותיה בכל הבעיות הנוגעות לאספקת המיה לירושלים.

חברי הכנסת ד. סרי וא. אליזר ישתפו פעולה עם הועדה הנ"ל (לא כחברי ועדה, אלא כחברי כנסת המכירים את העניינים מקרוב).

ועדת המנהלים לא תיכנס לדיון בצד הכספי סביב עיריית ירושלים וחברת "מקורות", שיסאר למו"מ בין הצדדים.

יושב-ראס ועדת הפניה רטאי, לאתר קבלת העתק
מסקנות ועדת המנהלים - סיוגסו לממשלה - לכנה, במידת
הצורך, או לפי בקשת חברי הכנסת שרי ואליוטר, את ועדת
הפניה גם בתקופת הפגרה של הכנסת.

היו"ר נ. חת:

אטר לענין התסלומיה, אני תוסב סבימוודו סל
דבר מר הפיר צודק, אבל אינני תוסב סאסור לנו
להמליץ סחברת "מקורום" לא תחמיר במסך הסבועיה האלה, וכראה מה יהיה
החסדר.

ע. אסף:

אני מבין מדברי מר הפיר, שהועדה לא תעסוק
בטאלה הזאת.

פ. ספיר:

אני חטבתי לתומי, כמה סגמרתני לפני סבוע עם
מר אליוטר מספק אותו. אמרתי לו: היות ואתה
במצוקה, הממשלה תעזור לך לא הדרגתית כי אם תסלם לך מפרעה גדולה על-
מנת סחסדר את עניניך הכספיות, כולל "מקורות"; ואני מציע להסאיר הסדר
זה בתוקפו.

א. אליוטר:

אני מקבל את הסיכום ויכ לי רק בקסה אחת
לסלחת המנהלים, לדון בענין בדרג הגבוהה ביותר.

היו"ר נ. חת:

אנחנו מבקשים את חברי הכנסת אליוטר ושרי
לסתר פעולה עם הועדה הזו.

הישיבה נכעלה בטעה 20.15